

Praktyczna Szkola

gry na Mandolinie

Praktische Mandolinenschule

von Alfred Plohn

Copyright 1911 by A. Piwarski & Co.

Die Originalscans der Polnischen Nationalbibliothek wurden für gute Lesbarkeit und Druckbarkeit von mir bearbeitet.

<https://polona.pl/item/praktyczna-szkola-gry-na-mandolinie.NzI2NzQwOTg/4/#info:metadata>

Hinweise zu Alfred Plohn von <https://sztetl.org.pl/pl/biogramy/3515-plohn-alfred>

Plohn Alfred

ALFRED PLOHN - PERSÖNLICHE DATEN

Geburtsdatum: 2. November 1882

Geburtsort: Prag

Beruf: Journalist

Verwandte Orte: Lwiv

Plohn Alfred (02.11.1882 Prag -?) - Musikberichterstatter, Organisator des Musiklebens.

Er wurde unter der Leitung von Stanisław Niewiadomski und Maurycy Wolfsthal am Konservatorium der Galizischen Musikgesellschaft und anschließend an der Klavierschule Teodor Pollak in Lemberg unterrichtet. Ab 1904 war er Musikberichterstatter für *Gazeta Wieczorna*, *Głos* und das polnische Wort und ab 1919 für *Chwili*. In den Jahren 1918–1921 war er auch Sekretär der Redaktion von *Gazeta Muzyczna*. 1919 war er Mitbegründer und dann viele Jahre Präsident der Jewish Music Society. Er veröffentlichte Alben mit Werken für Klavier, Violine, Gitarre und Mandoline. Autor von Werken: *Musik in Lemberg und Juden* (1936), *Mandolinenschule* (1911), *Praktische Gitarrenschule* (1912), *Zitherschule* (1914).

Bibliographie:

- *Jüdischer Almanach*, Lemberg 1937.

Text basierend auf der Veröffentlichung: Błaszczyk LT, "Juden in der Musikkultur der polnischen Länder im 19. und 20. Jahrhundert. Biographisches Wörterbuch", Warschau 2014 (Buch veröffentlicht dank der Unterstützung des Ministers für Kultur und nationales Erbe und der Vereinigung des Jüdischen Historischen Instituts in Polen).

DRUCKEN

This scan is provided by Michael Reichenbach
Dieser Scan wird bereitgestellt von Michael Reichenbach

Please visit:

My website www.mandoisland.de

My blog: www.mandoisland.com

Bitte besuchen sie:

Meine Website: www.mandoisland.de

Mein Blog: www.gezupftes.de

Meine neue Website: www.mandoweb.de

Wydanie nowe powiększone.

Loda Niemirzanka

Praktyczna

SZROTA

GRY

na Mandolinie

ułożył

ALFRED PLOHN.

÷
Cena Kor. 3...
÷

Nakład i własność wydawców.

KRAKÓW
A. PIWARSKI i S^{KA}.

Księgarnia i skład nut.

Copyright 1911 by A.Piowski & Co.

Lith. Anst. v. C.G. Röder, Leipzig.

Wydanie nowe powiększone.

Praktyczna

SZKOŁA

GRY

na Mandolinie

ułożył

ALFRED PLOHN.

÷
Cena Kor. 3...
÷

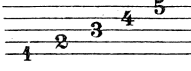
Nakład i własność wydawców.

KRAKÓW
A. PIWARSKI i S^{KA}.
Księgarnia i skład nut.

Copyright 1911 by A. Piwarski & Co.

Lith. Anst. & C.G. Röder, Leipzig.

Wstępne wiadomości.

Do obrazowego przedstawiania tonów służą znaki zwane nutami. **Nuty** są to małe czarne punkta lub owalne kółeczka , które służą do oznaczania poszczególnych tonów przy pomocy 5 poziomych linii. Nuty wpisujemy albo na, albo między linie a liczymy te linie z dołu . Chcąc nazwać poszczególne nuty, musimy znać t. z. alfabet muzyczny

g, a, h, c, d, e, f,

ażeby zaś wiedzieć gdzie poszczególne nuty umieszczamy na liniach, musimy znać jedną zasadniczą nutę i według tej nazwać inne. Do tego służy klucz. Dla mandoliny używany jest klucz *g* czyli wiolinowy

 bo obejmuje on łukiem swoim drugą linię, na której jest nuta *g*.

Nuty więc umieszczone na liniach nazywają się: zaś nuty między liniami.

Nadto mamy jeszcze nuty przekraczające linie i do napisania tych służą linie pomocnicze, umieszczone pod pierwszą lub nad piątą linią ;

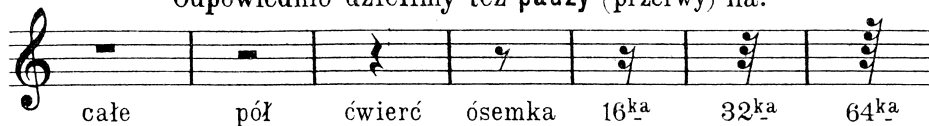

Mamy więc np. *g*: 1.) Dwa razy nadkreślone 2.) na 2ej linii 3.) nad piątą linią 4.) 3 razy podkreślone i raz przekreślone lub *c*: 1.) raz przekreślone pod pierwszą linią 2.) między linią 3^a i 4^a 3.) raz przekreślone i raz podkreślone i t. d.

Dzielimy nuty pod względem wartości na całe nuty, pół nuty, ćwierciowe nuty, ósemkowe, szesnastki i t. d.

Odpowiednio dzielimy też pauzy (przerwy) na:

Nuty 8^{we}, 16^{ki} i t. p. przedstawiamy też, jeśli przynajmniej dwie równowartościowe następują bezpośrednio po sobie, w ten sposób:

Punkt po nucie przedłuża ją o połowę jej wartości. —

piszemy

gramy

Dwa punkta po nucie. Jeśli mamy po nucie 2 punkta, to drugi równy jest połowie pierwszego, więc:

piszemy

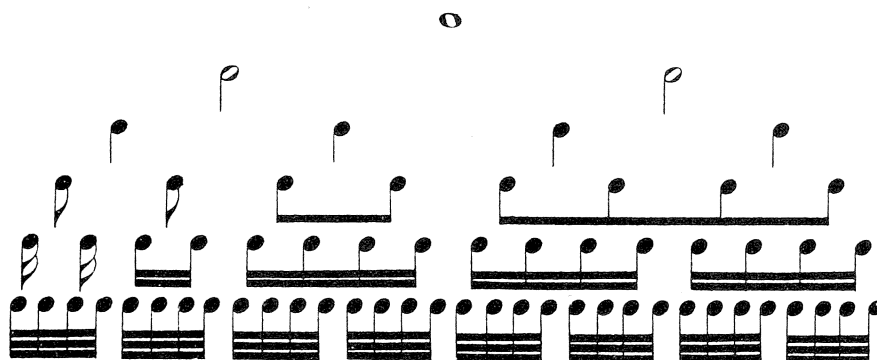
gramy

Każdy utwór muzyczny dzielimy na równe okresy czasu zwane taktami. Dwa takty odgraniczamy pionową kreską. Najbardziej używanymi są następujące rodzaje:

cały takt lub 4 ćwierciowy alla breve 3 ćwierciowy 2 ćwierciowy 9 ósemkowy 6 ósemkowy 3 ósemkowy

Poniżej mamy tabelę która podaje wartość poszczególnych nut wobec siebie.

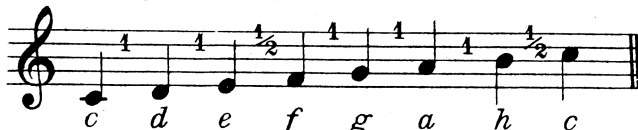

cała nuta lub
2 pół nuty „
4 ćwierciowe „
8 ósemek „
16 szesnastek „
32 32ek i t.d.

Widzimy więc, że na jedną ćwiartówkę przypadają 2 ósemki, na jedną ósemkę 2 szesnastki i t. d. lecz zdarza się, że na jedną ćwiartówkę przypadają 3 ósemki, lub 6 szesnastek i taką grupę zwiemy triolką np.

Rozróżniamy całe i półtony. Półtony mieszczą się stale między *e* i *f* i między *h* i *c*; mamy więc, oznaczając całe tony liczbą 1 zaś pół tony liczbą $\frac{1}{2}$:

c d e f g a h c

Jeśli chcemy oddalenie 2 tonów zmienić, to czynimy to za pomocą różnych znaków, które stawiamy bezpośrednio przed odpowiednią nutą, i tak:

Krzyżyk (#) służy do podwyższania nuty o pół tonu. —

Podwójny krzyżyk (##) albo (\times) do podwyższania o cały ton. —

Bemol (b) służy do obniżania nuty o pół tonu. —

Podwójny bemol (bb) obniża nutę o cały ton. —

Kasownik (h) kasuje poprzedni znak (krzyżyk lub bemol) i przywraca nucie poprzednie znaczenie. —

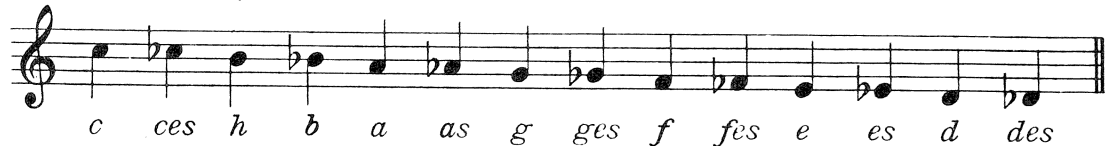
Jeśli po podwójnym krzyżyku mamy jeden kasownik, to kasuje on tylko jeden krzyżyk a drugi zostaje. —

Jeśli chcemy cały podwójny krzyżyk skasować, używamy **podwójny kasownik (hh)**

Do nazwy nuty, przed którą stoi krzyżyk dodajemy zgłoskę „is“ mamy więc

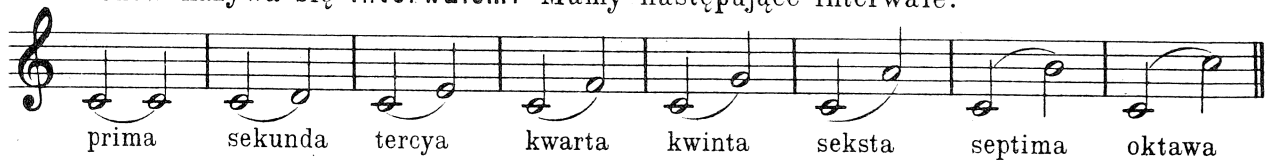
Do nazwy nuty, przed którą stoi bemol dodajemy zgłoskę „es“ z wyjątkiem nuty h która zamiast „hes“ nazywa się „b“, więc

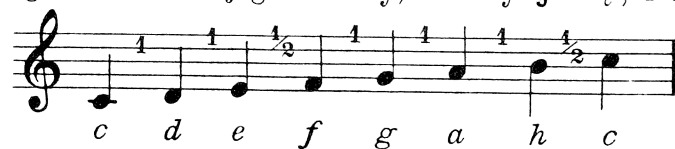
Jeżeli przed nutą jest podwójny krzyżyk, to dodajemy zgłoskę „isis“ a jeśli podwójny bemol to zgłoskę „eses“ n. p.

Oddalenie 2 tonów nazywa się **interwalem**. Mamy następujące interwale.

Następstwo tonów, od pewnego tonu aż do jego oktawy, zwiemy **gamą**; i tak tworzą tony:

Gamę taką nazywamy **diatoniczną**. Gamę diatoniczną można utworzyć od każdego tonu, lecz następstwo całych i półtonów, a mianowicie 2 całe tony i 1 półton 3 całe tony i 1 półton ($1\ 1\ \frac{1}{2}\ 1\ 1\ 1\ \frac{1}{2}$), musi być zawsze zachowane np.

Diatoniczne gamy dzielimy na **durowe** (twarde) i **molowe** (miękie). a nazwa odpowiedniej gamy zależy od pierwszego tonu np. *C dur*, *G dur*, *A mol* i t. p. Jeśli w pewnym utworze muzycznym stale jedna i ta sama nuta ma być podwyższona lub obniżona, to nie umieszczamy wszędzie przed tą nutą krzyżyka lub bemola, lecz piszemy na początku utworu, na tej linii, na której nutę tę piszemy odpowiedni znak np.

j. t. gama *G dur* i oznacza, że zamiast *f* mamy wszędzie grać *fis*, albo *Es dur*

t. z. że zamiast *h* mamy grać *b* zamiast *e*, *es* i zamiast *a*, *as*.

Jeśli jednak mamy nutę w ciągu utworu muzycznego chwilowo podwyższyć lub obniżyć, to stawiamy w odpowiednim takcie przed tą nutą krzyżyk, bemol lub kasownik, lecz należy pamiętać, że znak ten ma znaczenie tylko w tym takcie, w którym jest wypisany. —

Jeśli następstwo całych i pół tonów w gamie diatonicznej jest następujące $1 \frac{1}{2} 1 1 1 1 \frac{1}{2}$, to nazywa się taka gama **molową** np. *A mol*.

a h c d e fis gis a

Każdej dur gamie odpowiada jedna molowa, a porządek tych gam diatonicznych mamy poniżej.

C dur G dur D dur A dur E dur H dur Fis dur
A mol E mol H mol Fis mol Cis mol Gis mol Dis mol

F dur B dur Es dur As dur Des dur Ges dur
D mol G mol C mol F mol B mol Es mol

Widać więc z tego, że gamy durowe krzyżykowe postępują w **kwintach** licząc od *c* w górę *c, g, d*... zaś gamy bemolowe postępują w **kwintach** licząc od *c* na dół *e, f, b*... Gama molowa oddaloną jest od durowej o **tercyę** licząc wstecz od każdej durowej np. *c-a*; *a-fis*; *es-c*; *b-g*; i t. d.

Oprócz gam diatonicznych mamy jeszcze gamę **chromatyczną**, gdzie oddalenie 2 tonów wynosi stale pół tonu.

g gis a ais h c cis d dis e f fis

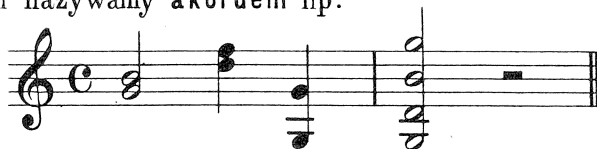
g fis f e dis d cis c h ais a gis g

Poszczególne części utworu muzycznego oddziela się dwiema kreskami pionowymi ||, a koniec utworu oznacza kreska ||.— Jeśli utwór ma być powtarzany, to piszemy znak :||.— Litery *D. C.* oznaczają włoskie słowa *da capo* (od początku) t. z. należy znowu zacząć od początku. *Fine* oznacza koniec utworu.— *D. C. sin al Fine* znaczy od początku aż do słowa „*Fine*“ *Dal segno* S *sin al Fine* znaczy od znaku S aż do „*Fine*“. Znak — pod nutą znaczy, że okres ten muzyczny należy coraz silniej (głośniej) grać, zaś znak — , że należy coraz słabiej (ciszej) grać.— Liczby 1^a i 2ª nad taktem lub nad kilku taktami końcowymi oznacza *prima volta* (pierwszy raz) i *seconda volta* (drugi raz)

między tymi znakami znajduje się zawsze znak na powtarzanie. Oznacza to więc, że pierwszy raz należy grać aż do znaku powtarzania a przy powtórnym graniu należy takt znajdujący się pod znakiem 1ª opuścić i grać takt znajdujący się pod znakiem 2^a . *Korona* C nad nutą oznacza, że nutę tę należy dowolnie przedłużyć.

Kilka tonów brzmiających razem nazywany *akordem* np.

Odbitka j. t. mała nuta wpisana przed zwykłą, a ma ona być grana bardzo krótko np.

Znaki ~ lub S nad nutą oznaczają, że przed nutą należy grać odbitki tego kształtu:

Tryler wykonuje się przez bardzo szybką zmianę tonu głównego i wyższego np.

małe nuty na końcu taktu oznaczają zakończenie trylera.

Kropka nad nutą (staccato) oznacza, że ma ona być grana zupełnie krótko np.

Łuk nad szeregiem nut (legato) oznacza że mają one być grane bez przerwy.

Najbardziej używane wyrażenia włoskie:

Accelerando (<i>accel.</i>)	przyspieszająco	Forte, fortissimo (<i>f, ff</i>)	silnie, bardzo silnie
Adagio	powoli	Largo	szeroko
Adagio non troppo	powoli, nie zanadto	Legato	łączone
Ad libitum (<i>Ad lib.</i>)	dowolnie	Leggiero (<i>legg.</i>)	łatwo
Agitato	niespokojnie	Lento	powoli
Alla Breve	krótko	Mezza voce	pół głosem
Alla Marcia	jak marsz	Mezza forte (<i>mf</i>)	na pół silnie
Alla Polacca	jak polonez	Moderato	spokojnie
Allegretto	trochę prędzej	Molto, di molto	bardzo
Allegro (All ^o)	szybko, żywo	Piano, pianissimo (<i>p, pp</i>)	cicho, bardzo cicho
Allegro furioso	burzliwie	Presto	prędko
Allegro ma non troppo	nie zbyt prędko	Rallentando (<i>rall.</i>)	zwlekająco
Andante	powolnie	Rinforzando (<i>rfz</i>)	silnie
Animato, con anima	z duszą	Risoluto	odważnie
A poco a poco	z czasem	Ritardando (<i>rit.</i>)	odciągająco
A tempo	pierwsze tempo	Ritenuto (<i>rit.</i>)	powstrzy mać
Brio, briosio	ogniście	Scherzando (<i>scherz.</i>)	tańcząco
Con amore	z miłością	Sempre	zawsze
Con fuoco	ogniście	Sforzato (<i>sfz</i>)	silnie
Con spirito	z duszą	Staccato (<i>stacc.</i>)	uderzone
Crescendo (<i>cresc.</i>)	głośniej	Stringendo	szybciej
Decrescendo (<i>decresc.</i>)	ciszej	Veloce	szybko
Diminuendo (<i>dim.</i>)	coraz ciszej	Vivo	żywo
Dolce, dolcissimo	mięko	Vivace	żywo
Energico	silnie	Volti subito (<i>V. S.</i>)	szybko obrócić

PRÓG

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
E struny	eis f	fis ges	g	gis as	a	ais b	h	c	cis des	d	dis es	e	eis f	fis ges	g	gis as	a
A struny	ais b	h	e	cis des	d	dis es	e	eis f	fis ges	g	gis as	a	ais b	h	c	cis des	d
D struny	dis es	e	eis f	fis ges	g	gis as	a	ais b	h	c	cis des	d	dis es	e	eis f	fis ges	g
G struny	gis as	a	ais b	h	c	cis des	d	dis es	e	eis f	fis ges	g	gis as	a	ais b	h	c

O grze na mandolinie.

Mandolina posiada 8 strun metalowych, z których po 2 zawsze są równobrzmiące. Struny nazywają się *g*, *d*, *a*, *e*. –

Struny g (czwarte) są stalowe owinięte drutem (N° 18) i odpowiadają nucie *g* dwa razy nadkreślonej. –

Struny d (trzecie) są do poprzednich zupełnie podobne, lecz są cieńsze (N° 1½) i odpowiadają nucie *d* pod pierwszą linią.

Struny a (drugie) są z cienkiego drutu stalowego (N° 2) i odpowiadają nucie *a* między drugą a trzecią linią.

Struny e (pierwsze) są cieńsze od poprzednich (N° 1½) i odpowiadają nucie *e* między czwartą i piątą linią. –

Mandolina jest więc strojona w kwintach. Tony na mandolinie wydobywa się za pomocą piórka (penna) (Fig. 1.) z szyldkretu, rogu, lub celuloиду, które trzymać należy według Fig. 2 i prostopadle do górnej deski mandoliny. Szyję mandoliny trzyma się lewą ręką (Fig. 3 i 4.) ale tak aby wszystkie 4 palce mogły się zupełnie swobodnie poruszać po wszystkich strunach.

Tony rozmaite wydobywa się w ten sposób że się odpowiednią strunę skracca lub wydłuża, a czyni się to przy pomocy 4 palców lewej ręki. Im krótsza struna, tem wyższy wydaje ton.

Jeśli się ma uderzyć samą (czystą) strunę to umieszczamy pod lub nad odpowiednią nutą kółeczko n. p.

Palec wskazujący oznacza się liczbą 1 (pierwszy palec) następne dwa liczbami 2 i 3 (drugi i trzeci palec) a mały palec liczbą 4 (czwarty palec)

Palce stawia się silnie i z góry na obie struny równobrzmiące i to zawsze bezpośrednio przed odpowiednim progiem.

Znak \square nad nutą oznacza, że należy uderzyć strunę z góry zaś znak ∇ że z dołu. –

Jeśli teraz ustawimy pierwszy palec na 2 próg czwartej struny, to otrzymujemy nutę *a*

drugi palec na 4 próg to nutę *b* trzeci palec na 5 próg nutę *c* a czwarty

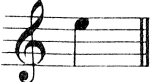
palec na 7 próg nutę *d* odpowiadającą strunie trzeciej.

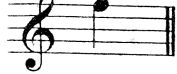

Widzimy więc z tego, że tam gdzie mamy między 2 nutami cały ton, tam jeden próg opuszczamy, zaś tam, gdzie mamy półtonu stawiamy jeden palec obok drugiego (*h* i *c*)

Jeśli teraz ustawimy pierwszy palec na 2 próg trzeciej struny, to otrzymamy nutę *e*

drugi palec na 3 próg nutę *f* (pół tonu) trzeci palec na 5 próg nutę *g*

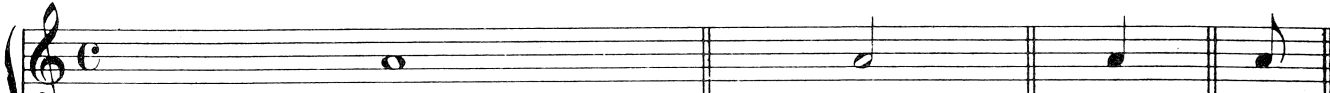

czwarty palec na 7 próg nutę *a* odpowiadającą strunie drugiej. –

Jeśli postawimy pierwszy palec na 2 próg struny drugiej, to otrzymamy nutę *h*
 drugi palec na 3 próg nutę *c*
 trzeci palec na 5 próg nutę *d*
 czwarty palec na 7 próg nutę *e* odpowiadającą strunie pierwszej.

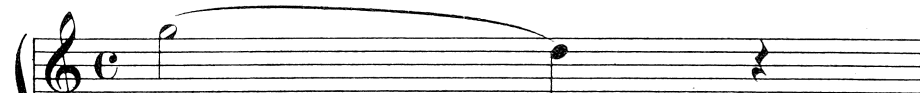
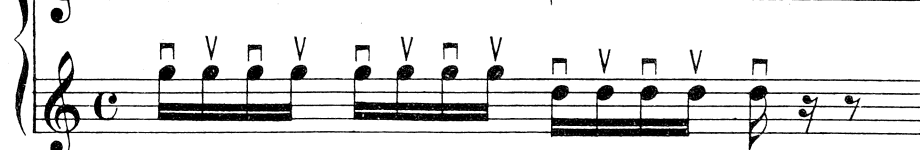
Jeśli postawimy pierwszy palec na 1 próg pierwszej struny, otrzymamy nutę *f*
 drugi palec na 3 próg nutę *g*
 trzeci palec na próg 5 nutę *a*
 a czwarty palec na próg 7 nutę *h*

W drugiej pozycji gramy na *g* strunie *h* pierwszym palcem, *c* drugim i t. d. W trzeciej pozycji na *g* strunie *c* pierwszym palcem, *d* drugim i t. d. W czwartej pozycji na *g* strunie *d* pierwszym palcem, *e* drugim i t. d. W piątej pozycji na *g* strunie *e* pierwszym palcem (w pierwszej pozycji gra się także *e* pierwszym palcem, ale na *d* strunie) *f* drugim palcem i t. d. W szóstej pozycji gra się na *g* strunie *f* pierwszym palcem, *g* drugim i t. d.

Piórkowanie odbywa się w ten sposób, że się jedną całą nutę uderza 16 razy, pół nutę 8 razy, ćwierć nutę 4 razy ósemkę 2 razy, a szesnastkę lub 32^{ke} raz:

piszemy
 gramy

Przed pauzą należy zawsze kończyć uderzeniem z góry a więc należy grać o 1 nutę więcej, aniżeli jest przepisane.

piszemy
 gramy

Strojenie mandoliny odbywa się w ten sposób, że się najpierw jedną z *a* strun porównuje z tonem kamertonu, a następnie wyrównuje się obie *a* struny, przyciskam następnie na *a* strunie 7 próg otrzymuję *e* i według tego stroję *e* struny, następnie przyciskam na *d* strunie 7 próg i otrzymuję *a* odpowiadające *a* strunie a w końcu przyciskam na *g* strunie 7 próg i otrzymuję *d*. Mandolina strojona jest w kwintach i jeśli sobie grający przyswoi te akordy to będzie po jakimś czasie mógł stroić instrument ze słuchu. —

Ćwiczenie 1. Każdą nutę raz uderzyć.

Ćwiczenie 2. Gamy w pierwszej pozycji.

C dur.

G struna	D struna	A struna	D struna	G struna
5 5 0 0	2 2 3 3	5 5 0 0	5 5 3 3	5

G dur.

G struna	D struna	A struna	E struna
3	4	0 2	0 2 3

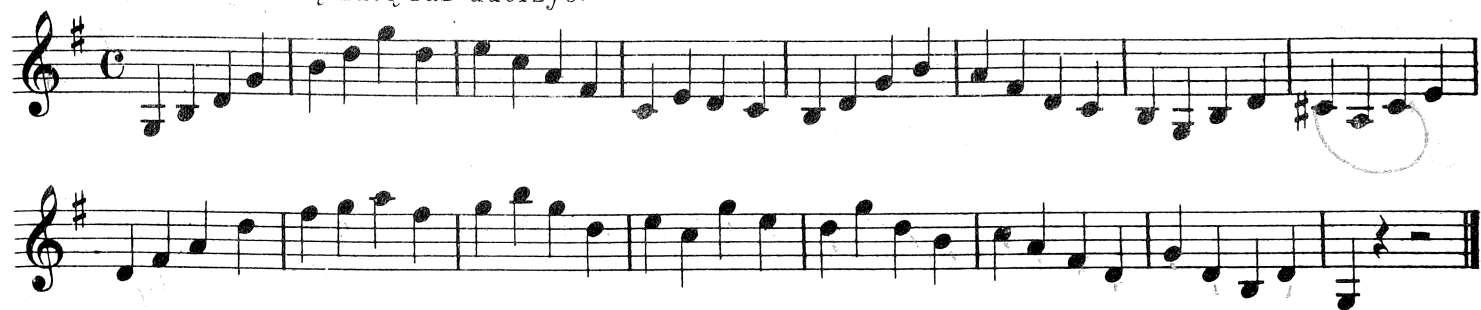
E struna	A struna	D struna	G struna
0 5 3 2	0 5 4 2	0 5 4 2	0 5 4 2

Ćwiczenie 3.

C dur.

G dur.

Ćwiczenie 4.

Ćwiczenie 5. Każdą nutę raz uderzyć.**Ćwiczenie 6.****Ćwiczenie 7.****Ćwiczenie 8.**

Ćwiczenie 9. Każdą nutę 2 razy uderzyć.

Ćwiczenie 10. Każdą nutę piórkować.

Ćwiczenie 11.
Ćwiczenie 12.
Ćwiczenie 13.
Ćwiczenie 14.

Ćwiczenie 15.

Musical notation for Exercise 15, consisting of three staves of music in C major, 2/4 time signature. The first staff contains a sequence of eighth and quarter notes. The second staff continues with similar rhythmic patterns. The third staff concludes with a final cadence.

Ćwiczenie 16.

Musical notation for Exercise 16, consisting of three staves of music in B-flat major, 3/4 time signature. The first staff features a mix of eighth and quarter notes. The second and third staves continue the melodic and rhythmic development.

Ćwiczenie 17.

Musical notation for Exercise 17, consisting of three staves of music in B-flat major, 2/4 time signature. The first staff shows a sequence of eighth and quarter notes. The second and third staves continue the exercise with various rhythmic patterns.

Ćwiczenie 18.

Musical notation for Exercise 18, consisting of five staves of music in B-flat major, 3/4 time signature. The first staff begins with a sequence of eighth and quarter notes. The subsequent staves continue the exercise with various rhythmic patterns.

Ćwiczenie 19.

Allegretto.

Musical score for Exercise 19, Allegretto, in G major, 2/4 time. The score consists of eight staves of music. The first seven staves contain a continuous melodic line with eighth and sixteenth notes. The eighth staff features a more complex rhythmic pattern with triplets and rests.

Ćwiczenie 20.

Musical score for Exercise 20, in G major, common time. The score consists of two staves of music. Both staves feature a continuous melodic line with eighth notes, moving in a generally ascending and then descending pattern.

Ćwiczenie 21.

Musical score for Exercise 21, in G major, 2/4 time. The score consists of three staves of music. The first two staves contain a melodic line with eighth notes and some rests. The third staff continues the melodic line with eighth notes.

Ćwiczenie 22.

Musical score for Exercise 22, in G major, 6/8 time. The score consists of one staff of music. The melody is primarily composed of quarter notes and eighth notes, with a final flourish of sixteenth notes.

Ćwiczenie 23.

H. Ries.

Ćwiczenie 24.

Bériot.

Ćwiczenie 25.

Bériot.

Gammy w pozycyi 2, 3, 4, 5 i 6.-

2 pozycja.

C dur. $\frac{2}{4}$ *palec. 2* *prog. 5*

G struna	D struna	A struna	E struna
3 4	1 2 3 4	1 2 3	4 1 2 3 4
7 9	3 5 7 9	3 5 7	8 3 5 7 8

3 pozycja.

D dur. $\frac{2}{4}$ *palec. 2* *prog. 7*

G struna	D struna	A struna	E struna
3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4
9 11	5 7 9 11	5 7 9 10	5 7 9 10

4 pozycja.

F dur. $\frac{2}{4}$ *palec. 2* *prog. 9*

G struna	D struna	A struna	E struna
3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4
11 13	7 9 11 13	7 9 11 12	7 9 11 12

5 pozycja.

F dur. $\frac{2}{4}$ *palec. 2* *prog. 10*

G struna	D struna	A struna	E struna
3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4
12 14	8 10 12 14	8 10 12 13	8 10 12 13

6 pozycja.

G dur. $\frac{2}{4}$ *palec. 2* *prog. 12*

G struna	D struna	A struna	E struna
3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4
14 16	10 12 14 16	10 12 14 15	10 12 14 15

C dur. $\frac{2}{4}$ *1 1 2 3 4 1 2 3 4*

A mol. $\frac{2}{4}$

G dur.

E mol.

D dur.

H mol.

A dur.

Fis mol.

E dur.

Cismol.

F dur.

D mol.

B dur.

G mol.

Es dur.

C mol.

Gamma chromatyczna.

1 2 2 3 3 0 1 1 2 2 3 3 1 1 2 3 1 2 1 2 2 3 4

0 1 1 1 2 3 3 0 1 1 1 2 3 3 0 1

Akordy.

C dur. A mol. G dur. E mol.

D dur. H mol. A dur. Fis mol.

E dur. Cis mol. H dur. Gis mol.

F dur. D mol. B dur. G mol. Es dur.

C mol. As dur. F mol. Des dur. B mol.

Żołnierz idzie do Krakowa.

Menuet z Don Juana.

Moderato.

Mozart.

mf dolce

Piosenka ludowa.
Allegretto.

con grazia

Musical score for 'Piosenka ludowa' in G major, 3/4 time, Allegretto tempo. It consists of three staves of music. The first staff begins with the tempo marking 'Allegretto' and the performance instruction 'con grazia'. The melody is simple and folk-like, ending with a double bar line.

Walc z Madame Angot.
Tempo di Valse.

Lecocq.

p *p dolce* *cresc.* *dim.* *p*

Musical score for 'Walc z Madame Angot' in D major, 3/4 time, Tempo di Valse. It consists of three staves of music. The first staff starts with a piano (*p*) dynamic. The second staff includes the instruction *p dolce*. The third staff features dynamic markings for *cresc.*, *dim.*, and *p*. The piece concludes with a double bar line.

Do broni ludy powstańcie wraz.
Tempo marziale.

f

Musical score for 'Do broni ludy powstańcie wraz' in B-flat major, common time, Tempo marziale. It consists of three staves of music. The first staff begins with a forte (*f*) dynamic. The melody is rhythmic and march-like, ending with a double bar line.

Mia bella fiorentina z Boccacio.

Suppè.

p

Musical score for 'Mia bella fiorentina z Boccacio' in B-flat major, 3/4 time. It consists of three staves of music. The first staff starts with a piano (*p*) dynamic. The melody is lyrical and characteristic of the style, ending with a double bar line.

Wolny Strzelec.
Moderato.

Weber.

Walc z Wolnego Strzelca.
Allegro.

Weber.

Halka: Szumią jodły.
Andante.

Moniuszko.

Norma: Marsz.
Allegro moderato.

Bellini.

Marsz.
Marcia.

Musical score for 'Marsz. Marcia.' in G major, 2/4 time. It consists of four staves of music. The first staff begins with a dynamic marking of *mf*. The fourth staff ends with a dynamic marking of *ff*.

Walc cygański.
Tempo di Valse.

Musical score for 'Walc cygański. Tempo di Valse.' in G major, 3/4 time. It consists of four staves of music. The first staff begins with a dynamic marking of *p* and includes a *cresc.* marking. The second staff includes a *Vivace.* marking and a *Fine.* marking. The fourth staff ends with a *D.C. al Fine.* marking.

Chorał: Z dymem pożarów.
Andante.

Musical score for 'Chorał: Z dymem pożarów. Andante.' in G major, 4/4 time. It consists of four staves of music. The first staff begins with a dynamic marking of *p dolce* and ends with *p dolcissimo*. The second staff includes a *cresc.* marking. The third staff includes a *f* marking, a *dim.* marking, and a *p* marking. The fourth staff includes a *scen - - do* marking, a *ff grandioso* marking, and a *p rit.* marking.

Oberon.
Andantino grazioso.

Weber.

Rêverie.

Schumann.

España.
Tempo di Valse.

Waldteufel.

Estudiantina.
Tempo di Valse.

Altalena.
Allegretto scherzoso.

Pirani.

Andante z Boccacio.

Suppè.

Krakowiak.

Serenada.
Andante.

Braga.

con passione *pp* *cresc.* *ppp*

Don Juan.
Andante.

Mozart.

grazioso

Trubadur.

Verdi.

mf *f* *sf dim.* *p* *f* *p*

Straszny dwor: Arya z Kurantami.

Moniuszko.

pp

con anima

f

accelerando

Carmen: Marsz.

Moderato.

Bizet.

La Paloma.

Allegretto.

p

sf

p

sf

f

f

a tempo

ritar - dan - do

ritar - dan - do

f

Traviata: Brindisi.
Allegretto.

Verdi.

p con grazia *pp* *p* *ppp*

Carmen: Habanera.

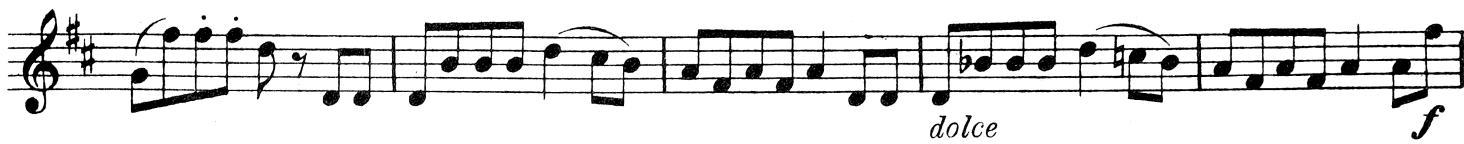
Bizet.

mf *mf* *f* *mf* *riten.*

Traviata.

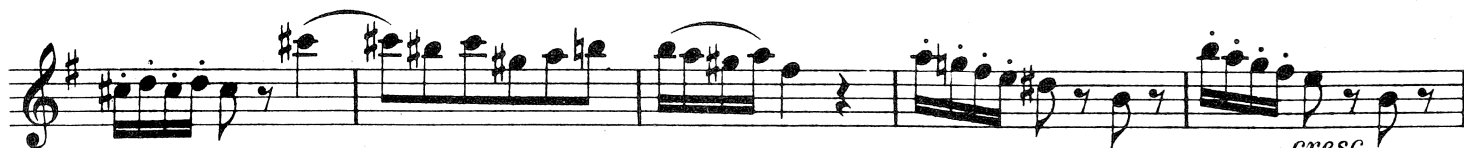
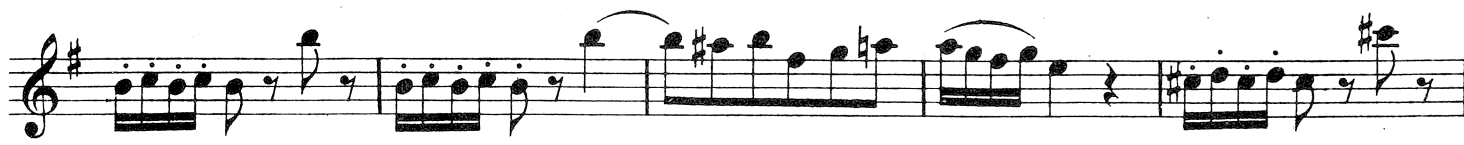
Verdi.

pp *dolce* *marcato* *pp*

Trubadur: Cavatina.
Allegretto.

Verdi.

Ćwiczenie 26.

Allegro.

Ćwiczenie 27.

Allegretto.

L. Spohr.

Ćwiczenie 28.

Allegro.

Musical score for Exercise 28, Allegro, in G major, 2/4 time. The score consists of seven staves of music. The first six staves contain a continuous eighth-note pattern, while the seventh staff concludes with a final cadence.

Ćwiczenie 29.

Allegro.

L. Mozart.

Musical score for Exercise 29, Allegro, in G major, common time. The score consists of six staves of music. The first staff begins with a mezzo-forte (*mf*) dynamic marking. The piece features a complex eighth-note pattern throughout.

Ćwiczenie 30.

Allegro moderato.

Ćwiczenie 31.

Pozycja 2^{ga}

c.

Cwiczenie 32.

Pozycja 1^a i 2^a.

a.

b.

Należy teraz w pozycji 2 przegrać ćwiczenia od 5 do 22 włącznie, potem 33, 26, 27, 28, 29, 30.

Cwiczenie 33.

Bériot.

Cantabile grazioso.

p²

cresc.

Należy teraz grać w pozycji 3^{ej} ćwiczenia poprzednie.

Ćwiczenie 36.

Andante espressivo.

Mazas.

Andante espressivo.
dolce cantabile
mf
rall.
D.S.
Fine.

Ćwiczenie 37.

Andantino grazioso.

Bériot.

dolce

Ćwiczenie 38.

Tempo a piacere.

A. Corelli.

Ćwiczenie 39.

Allegro moderato.

F. Wohlfahrt.

Five staves of musical notation for a guitar exercise. The notation includes various fingerings (0, 1, 3, 4) and articulation marks.

Ćwiczenie 40.

Moderato.

Dont.

Ten staves of musical notation for "Ćwiczenie 40". The notation includes dynamic markings (*p*, *f*, *cresc.*, *dim.*, *rit.*), fingerings, and a 6/4 time signature.

Ćwiczenie 41.

Mazas.

Largo. *sostenuto*

p *fz* *p* *fz* *p* *cresc.* *cresc.*

cresc. *cresc.*

p *cresc.* *p* *cresc.* *p* *cresc.* *f* *ff*

fz *fz* *fz* *fz* *fz*

p *cresc.* *f*

p *fz*

Ćwiczenie 42.

Allegro risoluto.

f

Three staves of musical notation. The first staff contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, including a key signature change to one sharp (F#). The second staff continues the melodic line with similar rhythmic patterns. The third staff features a triplet of eighth notes, followed by a double bar line and a dynamic marking of *f* (forte) with a fermata over a chord.

Ćwiczenie 43.

Allegro moderato.

Kreutzer.

Ten staves of musical notation for 'Ćwiczenie 43'. The piece is in common time (C) and features a complex rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. Fingerings are indicated by numbers 0, 1, 4, and 5 above or below notes. The notation includes various articulations and dynamic markings, such as *f* (forte) and *mf* (mezzo-forte). The piece concludes with a final cadence.

Ćwiczenie 44.

Allegro moderato.

The musical score consists of 12 staves of music in C major, 2/4 time. The piece is marked 'Allegro moderato'. The notation includes various rhythmic patterns such as eighth and sixteenth notes, often beamed together. Dynamics range from *fz* (forzando) to *pdolce* (piano dolce). Articulations like trills (*tr*) and accents (*>*) are used throughout. Fingerings (1-4) are indicated for many notes. The score concludes with a final *fz* dynamic.

Ćwiczenie 45.

Andante.

G struna

Mazas.

mf

dim.

p

p

p

p

p

Marsz Żuawów.

Tempo di Marcia.

f Nie-masz to wia - ry jak wnaszym szy-ku Na ba-kier fe - zy do gó-ry wą - sy

Śmiech i ma - nie - rek brzęk na bi - wa - ku Wmar - szusię i - dzie jak gdy-by wplą - sy.

Lecz gdy bój za - wrze to nie na żar - ty znak i ka - ra - bin do rę - ki bie - rzem,

A Po - lak wbo - ju kie - dy u - par - ty Sta - nie od - ra - zu sta - rym żoł - nie - rzem.

p Marsz, marsz Żua - wy na bój na krwa - wy Świę - ty a pra - wy! Marsz Żua - wy marsz.

Marta.
Larghetto.

Flotow.

mf

rit.

a tempo

rit.

a tempo

Egmont.
Andantino.

Beethoven.

mf

p

f

prit.

Allegro.

dolce

pp

cresc.

fritard.

p

Znad Wisły. Krakowiak.
Allegretto.

A. Wroński Op.193.

p

f

ff *ff* hu ha *ff* hu ha *f*

Mandolinata.
Allegretto.

E. Paladilhe.

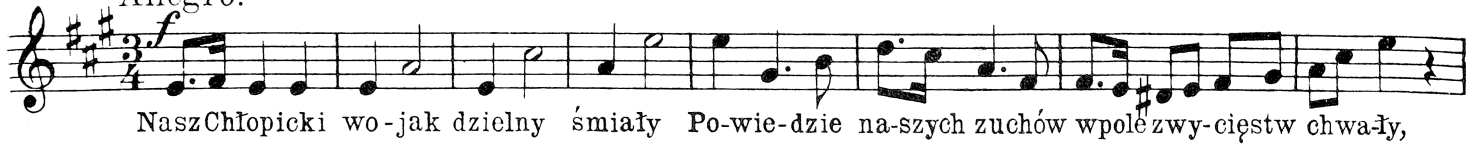
p *f* *pp*

Ciribiribin Walc.

A. Pestalozzi.

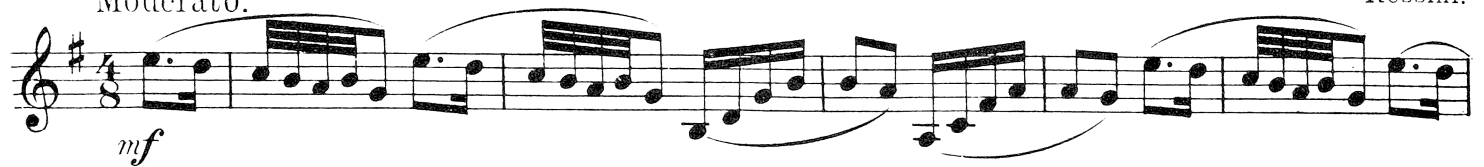
p dolce *f* *p* *f* *mf* *p* *pp*

„Nasz Chłopicki.” Mazur.
Allegro.

Cyrulik Sewilski.
Moderato.

Rossini.

Żółte róże. Walc.

A. Wroński, Op. 180.

Lucya z Lammermooru.
Moderato.

Donizetti.

p

dim. rit.

Flet czarodziejski.
Andantino.

Mozart.

mf dolce

f

p

mf

Wesele Figara.
Allegro moderato.

Mozart.

mf

dolce

ff

ff

Witaj majowa jutrenko.

Mazurek.

p Wi-taj ma - jo - wa ju-trzen-ko świec-na-szej pol - skiej Kra-i - nie Ucz-ci - my cie -
 bie pio-sen - ką Przy hu - lan - ce i przy wi - nie Wi - taj maj! pię - kny Maj!
 U Po-la - ków bło-gi raj Wi-taj Maj! pię - kny Maj! U Po-la - ków bło-gi raj.

Hugenoci.
Andante.

Meyerbeer.

f
cresc.
f
ff

Życzenie.

Chopin.

mf *cresc.* *p*
cresc. *p*

Flet czarodziejski.
Andantino.

Mozart.

mf *f* *mf* *p* *mf* *p* *f* *p* *f*

Myszkowski - Marsz.

W. Łenczakowski, Op. 7.

f *f* *f* *sf* *f*

Gondoliera.
Moderato.

Stanisław Bursa.

O pójdz! za-pa - da no - cy czar, wśród si - nych mo-rza fal. I księ-ży - co - wych
złu-dnych mar, gon-do - la po - mknie w dal. O - czaro - wa-na świa - teń cud-nych gra wmi-
to - ści cu-dnym śnie Gdy man-do - li - ny za-brzmi ton Czy o-przesz się? O nie! To
chwi - la szczęścia cu - dny sen dla roz - ko-chanych dusz Błę - ki - ty nie-ba gi - ną hen i
fa - le pomknę - ty już. Tam z brzegu do - la - ta tę - skny śpiewi sło - dki za - pach
róż A ser - ce drży i płonie krew ach! u - sta się ła - cza już, A ser - ce drży i
u - sta się ła - cza już. O pójdz za-pa - da no - cy czar wśród sinych ognia
fal I księży - co - wych złudnych mar gon-do-la po - mknie w dal. O - czaro - wa-na świa - teń
cud-nych gra w miło - ści cudnym śnie. Gdy mando - li - ny za-brzmi ton, Czy o-przesz się? Ach nie!

Oberon.
Presto con fuoco.

Weber.

f p cresc. f ff

Mazurek, Op. 7. No. 2.
Vivo ma non troppo.

Chopin.

Wolny strzelec.
Moderato.

C. M. v. Weber.

Zuch Stach. Mazur.

A. Wronski Op.182.

Trio.

Pieśń wiosenna.

F. Mendelssohn-Bartholdy.

dim. *grazioso* *pp*
 cre - - scen - do - al - f dim.

f dim. *p* *cresc.* *pdolce* *cresc.* *pdolce* *grazioso*
pp

Preludium, Op. 28. №7.
 Andantino.

Chopin.

p

Cyrulik Sewilski.

Rossini.

p

f

ff *sfz*

Łobzowianka. Polka.

W. Powiadowski.

Con brio.

f

1. 2.

ff *p* *ff*

mf *ff* *mf*

f *p*

f

ff *p* *f*

Fine. *f*

mf

f *mf*

f

f

D.S. al Fine.

